

Kultur / Bøger

Det er, som det er

ANMELDELSE / 26.01.21

Den svenske digter UKON undergraver konsekvent alle værdier og udslynger domme til højre og venstre i 'Barndomstolen'. Det er opløftende antipoetisk.

Alexander Rich Henningsen

I digtsamlingen *Barndomstolen*, der består af suiteerne *Værditautologien* og *Barndommen*, møder vi en apatisk, men også kolerisk, sarkastisk, plaget, enfoldig og ikke mindst forvirret stemme. Man ved aldrig, hvor man har

Vi bruger cookies

Vi bruger cookies til at integrere med vores videoudbydere og til at lave anonymiseret statistik over trafikken på vores hjemmeside.

[Læs mere](#)

Statistik

Sociale Medier

Giv samtykke til alle

[Mere om vores privatlivspolitik](#)

“ **Der er noget dragende over UKONs antipoesi, den vekselvirker spændstigt mellem nagelfasthed og regelløshed.**

Men UKON skriver med en slags anti-poetisk deadpan-effekt, som er forfriskende. Det handler ikke om følelser eller ulykkelig kærlighed eller sådan noget, som poesi så ofte gør, men om et desperat forsøg på at finde hoved og hale i en uoverskuelig verden. Stemmen laver inddelinger, som skal tilføje et strejf af struktur og overskuelighed, skabe nogle hierarkier, man kan finde rundt i. At udsagnene så hele tiden forvansker enhver logisk sammenhæng lader til at rumme en pointe i sig selv: man *kan* ikke få greb om verden, den er vilkårlig, uden moral, præget af arbitrært rodfæstede magtkonstellationer, der ligeså vel kunne have været anderledes, men nu er de blevet sådan her, fordi... ja, hvorfor egentlig?

Det aner stemmen i *Barndomstolen* tilsyneladende ikke, og ikke desto mindre forsøger den helt upåvirket at besvare alle spørgsmål om alt hele tiden. Det er pænt underholdende at læse. Linjernes evige selvmodsigelser fremkalder en slags gakket surrealisme, hvor man som læser er på herrens mark sammen med digterjeget, der bare ikke kan stoppe med at udslynge sine domme.

Der er noget maskinelt og næsten dumt over de konstante udbasuneringer. Det er i sig selv en præstation at skrive sådan og samtidig få læseren til at blive ved med at læse. Men man bliver ved. Der er noget dragende

Vi bruker cookies

Vi bruker cookies til at integrere med vores videoudbydere og til at lave anonymiseret statistik over trafikken på vores hjemmeside.

[Læs mere](#)

Statistik

Sociale Medier

Giv samtykke til alle

Mere om vores privatlivspolitik

valdemi og straffe og
Emil Kjær Voss.

